

בְּכָבֵד אֲשֶׁר הַשִּׁיא
עַל תּוֹרַת נְזָרוֹ
וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֱלֹהִים
בְּנֵיו לְאָמֹר כֵּה תְּהִמָּה
לְהַמָּם
וַיַּשְׁמֹר
וַיַּזְנֶר
לְרַקְעָנוֹת
יִשְׂרָאֵל וְאָנָּי אָבָר
בִּימָם כְּלֹוֹת מוֹשֶׁה
וַיַּקְרְשֶׁת אָתוֹ וַיַּאֲתֵךְ
וַיַּמְשַׁחֵךְ וַיַּקְרְשֶׁת
רָאשֵׁי בֵּית אָבָתָם
הַפְּקָדִים וַיַּבְיאוּ אָ
צָב וְשָׂנִי עִשְׂרָה בְּ
לְאַחֲרֵי וַיַּקְרְבִּבוּ
אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר
אַהֲלָכְיֻעַד וַנְתַת
וַיַּקְוֹץ מוֹשֶׁה אֶת
הַכּוֹיב אֶת שְׁלֵי
לְבָנֵי גָּרְשִׁׁין כִּפְרִ
שִׁמְנָה הַבְּקָר נְזָר
אַיְתְּמֹר בְּן אַהֲרֹן
עַבְדָּת הַקְרְשָׁת
אֶת זָנְכָת הַמִּזְבֵּחַ
אֶת קְרָבָנָם לְפָנֵי
אֶתֶּר לְיָם נְשִׁיא
לְזִנְכָת הַמִּזְבֵּחַ
הַרְאָשָׁוֹן אֶת קְרִ
וּקְרָבָנוּ קָרְתָּה כִּסְנָ
מוֹזְרָק אֶתֶּר כְּסָנָ
שְׁנֵי הַמִּזְבֵּחַ
אֶת עַשְׂרָה זָרָ
אֶל אֶתֶּר כְּבָשׂ
אֶתֶּר לְחַטָּאת וְ
זְמִישָׁה עַתְּדִים
זָהָרְבָן נְזָרְשִׁין
בַּיּוֹם הַשְׁנִי הַקְרָבָ

בְּטַנָּה וַיַּפְלֵלָה יְרָכָה וַיַּהַיְתָה הָאֲשָׁה לְאַלְהָה בְּקָרְבָּ
עַמּוֹה וְאֵם לֹא נִטְפּוֹאָה הָאֲשָׁה וַיַּהַרְהֵה הָאֲלֹהִים נִקְרָתָה
וַיַּזְרַעַת זָרָע זָאת תּוֹרַת הַקְנָאת אֲשֶׁר תְּשַׁטְּה אֲשָׁה
תְּזָהָת אִישָׁה וַיַּטְמֵאָה אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֵר עַלְיוֹ רְוֵי
קְנָאת וַקְנָאת אֲשָׁה וַיַּעֲמִיד אֲשָׁה הָאֲשָׁה לְפָנֵי יְהוָה
וַעֲשָׂה לְהַכְּהָן אֶת כָּל הַתּוֹרַת הַזָּאת יְנַקֵּה הָאֲשָׁה
מִעַזְזָב וַהֲאֲשָׁה הָהִיא תְּשִׁיאָה אֶת עִזָּה
וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמֹר תְּאַלְמָם אִישׁ אוֹ אֲשָׁה כִּי יְפָלָא לְנִדְרָה נִדְרָ
נִדְרָה לְהַזִּיר לִיהְוָה מִיּוֹן וַיַּכְרֵב יְזִיר וַיַּכְרֵב יְיַזְרֵ
שְׁכָר כִּא יִשְׁתַּחַת וְכִל מִשְׁרָת עֲנֵבִים לֹא יִשְׁתַּחַת
וְעֲנֵבִים לְזָזִים וַיַּבְשֵׁים לֹא יִאֲכַל כָּל יְמֵי נִזְרָוּ מִכָּל
אֲשֶׁר יִשְׁתַּחַת מִגְפֵּן הַיּוֹן מִוּאָרָצִים וַיַּעֲד אֶל לֹא יִאֲכַל
כָּל יְמֵי נִדְרָה נִדְרָה תְּעֵר לֹא יַעֲבֵר עַל רָאשֵׁוּ עַד
מְלָאת הַיּוֹם אֲשֶׁר יְזִיר לִיהְוָה קָדְשָׁי הָיָה גָּדָל
פְּרָעָה שִׁיעָר רָאשֵׁוּ כָּל יְמֵי הַזִּיר לִיהְוָה עַל נִפְשָׁ
מִת לֹא יָבָא לְאַבְיִ וְלֹאָמוֹר לְאַזְיוֹ וְלְאַזְדוֹתִוּ לֹא
יַשְׁמַא לְהַמְּבָכָת כִּי נִדְרָ אֱלֹהִיו עַל רָאשֵׁוּ כָּל יְמֵי
נִדְרָוּ קָדְשָׁי הָוָא לִיהְוָה וְכִי יִמּוֹת מוֹת עַלְיוֹ בְּפְדָע
פְּתָאֵם וַעֲמָא רָאשָׁוּ נִדְרָוּ וְגָלָזָרָאשָׁוּ בַּיּוֹם טְהָרָדוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָגְלֹזְנוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁכִינִי יָבָא שְׁתִּי תְּרִים
או שְׁנִי בְּנֵי יְזָה אֶל הַכְּהָן אֶל פְּתָזָה אַהֲלָמְוּעָד וַיַּעֲשֵׂה
הַכְּהָן אַזְרָד לְזָעַטָּאת וְאַזְרָד לְעַלְהָ וְכָפְרָ עַלְיוֹ מַאֲשָׁר
זָעַטָּא עַל הַנִּפְשָׁי וְקָדְשָׁא רָאשֵׁוּ בַּיּוֹם הָוָא וְהַזִּיר
לִיהְוָה אֶת יְמֵי נִזְרָוּ וְהַבְּיאָ כְּבָשׂ בְּן שְׁנָהָתוּ לְאָשָׁם
וְהַמִּים הַרְאָשָׁנִים יְפָלוּ כִּי טַמָּא נִדְרָוּ וַזָּאת תּוֹרַת
הַזִּיר בַּיּוֹם מְלָאת יְמֵי נִדְרָוּ יְבִיא אֲתִי אֶל פְּתָזָה אַתְּ
כוּעָד וַיַּקְרֵיב אֶת קְרָבָנוּ לִיהְוָה כְּבָשׂ בְּן שְׁנָה—כוּ
הַמִּים אַזְרָד לְעַלְהָ וְכָבְשָׂה אַזְחָת בַּת שְׁנָתָה תְּמִיכָה
לְזָעַטָּאת וְאַיְל אַזְרָד תְּמִיכָה לְשִׁלְמָמִים וּסְלָמִים
סְלָת וַיְלָת בְּלוֹת בְּשָׁמְןָן וּרְקִיקִי מִצְוֹת כּוֹשְׁזָה בְּשָׁמְןָן
וְכּוֹנְזָה בְּשָׁמְןָן וְנְסָכִיהָם וַיַּקְרֵיב הַכְּהָן לְפָנֵי יְהָוָה וַיַּעֲשֵׂה
אֶת זָעַטָּאת וְאֶת עַלְתָּו אֶת הַאִיל יַעֲשֵׂה זָבָח שְׁלָמִים
לִיהְוָה עַל סְלָה מִצְוֹת וַעֲשֵׂה הַכְּהָן אֶת מִזְחָתָו וְאֶת
גָּסְכוּ וְגָלָח הַזִּיר פְּתָזָה אַהֲלָמְוּעָד אֶת רָאשָׁוּ נִדְרָוּ
וְלַקְחוּ אֶת שִׁיעָר רָאשָׁוּ נִדְרָוּ וַגָּתָן עַל הָאֲשָׁה אֲשֶׁר
תְּזָהָת זָבָח הַשְּׁלָמִים וְלַקְחוּ הַכְּהָן אֶת הַזָּרָע בְּשְׁלָתָה
בֵּין הַאִיל וַיְזַלֵּת מִצְחָה אַזְחָת מִזְחָה וּרְקִיקִי מִבְּה אַזְרָד

את אוצרת
האתה מרים
על מעלה
בצבאה
הבקרא
אטפרת
שנה אש
על רוח
לפניהם
קה האיש

ישראל
צדך נדר
זון ווומז
שנה
גזר מכל
ואיכל
שו עד
זה גדל
על נפש
זהו לא
וכל ימי
בפתח
טהරתו
שתי תרים
יעדר ועשה
על נאות
ואז והזיר
וילא אשם
את חורגת
פתחן אל
שנרגנו

ונתנו על כפי הנזיר אוזר התגלוות את נרו ונשיפת
אותה הכהן הנזיפה לפניו יהוה קדש הוא לכבוד על
מושה התנופה ועל שיק התרומה ואחר ישחה השיר
ין זהה הירית הנזיר אשר זכר קרבנו ליהו על נרו
מלבד אשר השיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה
על תורה נרו
וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בני לאמור כה תברכו את בני ישראל אל אמר
להם יברך יהוה
וישمرך
ויזנץ
לך שערכות
ישראל ואני אברכך
ביזב כלוחה מישת להקדיש את המשיכו ימשיחו אותו
וירחשו אותו ואהכל כל כליו ואת המזבוז ואהכל כל כלען
וימשוחו יקדש אתה יקריבו נשייאי ישראל
רاسي בית אבותה הם נשיאי המתה הם העמידם על
הפקדים ויביאו את קרבנותם לפני יהוה שעגלת
צב ושני עשר בקר עגלת על שני הנסאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשיכו ויאמר יהוה
אל משה לאמר קוץ מאהם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתחה אותם אל הלוים איש כמי שעבדו
וירח מושה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל
הלוים את שעדי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
לבני גרשון כמי שעבדתם ואת ארבע העגלת ואת
עיבונת הבקר נתן לבני מיררי כמי שעבדתם ביד
איימת בן אהרן הכהן ולבני קהה לא נתן כי
עבדת הקדש עלם בכתף ישאו ויקריבו הנשאים
את זונכת המזבוז ביום המשיח את ויקריבו הנשאים
את קרבנותם לפני המזבוז ויאמר יהוה אל משה נושא
אווד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנותם
לוונכת המזבוז
הראשון את קרבנו נושאון בן עכני גרב למיטה יהודה
ויקרבנו קערת כסוף אוזה שלשים ומאה משקלת
בזורק אווד כסוף שבעים שקל בשקל הקדש
בזורק ליאמת בז

הקרבן
מושקלת
הקדש
כה אותה
אל איזה
אווד לו
זומישה שע
זה קרבן
בזים השיע
קרבנו קי
בזורק את
שניהם מ
אותה עשו
אל אווד
אווד לויז
זומישה שע
זה קרבן
בזים הרבי
קרבנו קע
בזורק את
שניהם מ
אותה עשו
אל אווד
אווד לויז
זומישה שע
זה קרבן
בזים הזוב
בזורי שדי
מושקלת בע
הקדש שע
כה אותה ע
אל אחד
אווד לויז
זומישה שע
זה קרבן
בזים השיע